

sig om noget, som myndigheden ikke er pligtig til at undersøge, f. eks. vækstsorarter eller metoder for behandlinger, som foretages på mennesker eller dyr.

I disse tilfælde skal der gives ansøgeren mulighed for at videreføre ansøgningen, for så vidt angår Danmark, og ønsker han det, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen.

Stk. 3 foreskriver en yderligere frist for de tilfælde, hvor ansøgeren begærer international, forberedende patenterbarhedsprøvning foretaget.

Det er af betydning for ansøgeren, at han har kendskab til prøvningsrapporten, inden han tager beslutning om indlevering af oversættelse i henhold til stk. 1, og da rapporten sædvanligvis ikke vil være færdig inden 20 måneder fra indleveringsdagen, men som regel skal foreligge, før 25 måneder er forløbet, gives der således ansøgeren en frist på yderligere 5 måneder.

Til § 32.

Paragraffen angår det tilfælde, at selve begæringen om international, forberedende patenterbarhedsprøvning tilbagetages, eller ansøgningen ikke mere skal omfatte Danmark, jfr. § 31, stk. 3. Den har sit grundlag i traktatens artikel 37, stk. 4.

Det er efter denne bestemmelse hovedreglen, at ansøgningen skal anses for tilbagetaget, hvis ansøgeren tilbagetager sin begæring om international, forberedende patenterbarhedsprøvning eller tilbagetager sit valg af Danmark. Traktaten giver imidlertid de deltagende stater mulighed for at bestemme, at denne virkning ikke skal indtræde, såfremt tilbagetagelsen sker, før de ved § 31, stk. 1 og 2, fastsatte frister er udløbet, og ansøgeren i henhold til § 31, stk. 1, har indleveret en genpart af ansøgningen til patentmyndigheden med oversættelse og har betalt afgift. I så fald viderebehandles ansøgningen af patentmyndigheden.

Til § 33.

Denne paragraf regulerer patentmyndighedens behandling af internationale patentansøgninger, som videreføres i Danmark i overensstemmelse med reglerne i § 31 og § 32.

De grundlæggende bestemmelser om behandling af nationale patentansøgninger findes i patentlovens kapitel II, og det er hensigtsmæssigt, at internationale patentansøgninger i størst mulig udstrækning behandles efter de samme regler. Der må dog af hensyn til traktatens bestemmelser gøres visse undtagelser herfra.

Det fastsættes således i stk. 1, 2. pkt., at ansøgningen dog kun efter ansøgerens begæring må op-

tages til behandling forinden udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31.

Bestemmelsen skyldes, at traktaten foreskriver, at patentmyndigheden i det designerede land ikke må behandle eller prøve en international ansøgning, før 20 måneder er forløbet fra prioritetsdagen. Har ansøgeren begæret international, forberedende patenterbarhedsprøvning, må patentmyndigheden ikke optage ansøgningen til behandling tidligere end 25 måneder fra prioritetsdagen. I begge tilfælde kan ansøgeren dog begære, at ansøgningen optages til behandling af patentmyndigheden, inden disse frister er udløbet.

I henhold til § 12 skal ansøgere, som ikke har bopæl her i landet, have en herboende fuldmægtig, som kan repræsentere ham i alt vedrørende ansøgningen. Denne bestemmelse bør først kunne bringes til anvendelse, når patentmyndigheden har ret til at optage ansøgningen til behandling.

I paragraffens stk. 2, 2. pkt., fastsættes det, at den internationale ansøgning først skal holdes tilgængelig for enhver i henhold til § 22, når ansøgeren i henhold til § 31 har opfyldt sin forpligtelse til at indlevere en oversættelse af ansøgningen.

Når en patentansøgning bliver almindelig tilgængelig i henhold til § 22, opnår den i overensstemmelse med § 60 såkaldt provisorisk beskyttelse. Denne beskyttelse indebærer, at ansøgeren i det omfang, ansøgningen fører til patent, har ret til skadeserstatning fra den, som, efter at akterne i sagen er blevet almindelig tilgængelige, erhvervs-mæssigt udnytter opfindelsen. En international patentansøgning bør ikke opnå provisorisk beskyttelse, førend oversættelsen af ansøgningen til dansk bliver tilgængelig for almenheden hos patentmyndigheden, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at knytte tidspunktet for den almene tilgængelighed til indleveringen af oversættelsen.

Bestemmelsen i stk. 3 er en konsekvens af, at traktaten ikke tillader, at de deltagende lande opstiller krav til den internationale patentansøgnings form og indhold, som adskiller sig fra eller går ud over, hvad der i denne henseende foreskrives i traktaten.

Til § 34.

Paragraffen indeholder bestemmelser, som sikrer ansøgeren den ret til at ændre en international patentansøgning, som traktaten giver ham. Den har grundlag i artiklerne 28 og 41 og de i forbindelse hermed fastsatte frister for ændring af ansøgningen.

Ifølge traktaten må en national patentmyndighed ikke meddele patent eller afslå en internatio-